

man hidtil har anvendt, har fundet det rimeligt at give dem den hidtidige Skat. Det ærede Medlem spurgte mig, om jeg vilde bidrage til, at Materialet ogsaa om Ejendoms skylden blev undersøgt, naar det i sin Tid kom ind, og det kan jeg kun forsikre det ærede Medlem om, at det vil jeg bidrage til. Forøvrigt er det et Spørgsmaal, der nærmest henhører under min Kollega, Finansministeren, men jeg repræsenterer under disse Forhandlinger ogsaa ham, og jeg kan kun forsikre det ærede Medlem om, at dette Materiale ogsaa til sin Tid vil blive undersøgt med de Beskatningsformer for Øje, som det ærede Medlem har omtalt.

Saa sluttede det ærede Medlem med at sige, at alle her havde jo udtalt sig beredvillige til at gaa med til en Forhandling paa Grundlag af det foreliggende Forslag, og hvis dette nu ikke kommer i Stand og nyttede noget, saa hvilede Ansvarer derfor særlig paa det Parti, som slutter sig om Regeringen. Men enhver, der har fulgt disse Forhandlinger, ved jo, at saaledes er Tilfældet slet ikke. Den ene Taler efter den anden er netop staaet op og har fremhævet det rigtige og heldige i at have Materiale, og Begivenhederne skulle nok overbevise alle om, at det, hvis disse Forhandlinger skulle komme videre frem, vilde blive krævet fra alle Sider, for at man overhovedet skulle naa noget som helst Resultat. Jeg gentager derfor, at det er netop et Udtryk for Regeringens Ønske om *snarest muligt* at komme til et Resultat paa dette Omraade, at Regeringen ønsker at fremskaffe dette Materiale og lade det bearbejdes saaledes, at man snarest muligt kan faa det bedst mulige Grundlag for eventuelle Ændringer.

De forskellige andre Talere, der have talt, give mig ikke Anledning til mange Bemærkninger. Det ærede Medlem for Lyngby (Piper) talte om forskellige Forhold, som han mente vare uheldige, og disse Forhold ville ogsaa til sin Tid naturlig blive overvejede. Jeg skal dog erindre det ærede Medlem om, at for saa vidt der tales om *Lovens* Virkninger, kan det ikke nytte at tale om disse Forhold; thi det er efter det ærede Medlems Mening jo en Følge af, at de forskellige Arter af Love ikke stode saa godt i Forhold til hinanden som muligt, men det kan jo ikke bidrage noget til Belysning af specielt denne Lovs almindelige Virkninger; thi Loven er slet ikke anvendt under de Forhold, som det ærede Medlem talte om. Naar det ærede Medlem sagde, at han —

eller en Mand, han kendte — havde været med til at sætte Arbejdere i Skat af 50 Kr. aarlig, saa vide vi alle, at under saadanne Forhold ere Lovens Bestemmelser ikke anvendte fuldt ud i Almindelighed, som de kunne og burde.

Flere ærede Medlemmer have talt om Københavns Skatteprocent. Jeg har ved Finanslovens første Behandling udtalt mig om dette Spørgsmaal og sagt, at jeg, saa snart jeg havde Grund til at formene, at Københavns Kommune kunde overse Virkningerne af de finansielle Forhold, som ogsaa bl. a. de ny Skattelove have bragt Kommunen ind i, vilde jeg indlede en Forhandling med Kommunen om en fuldstændig Revision af hele Kommunens Skattevæsen. Men det ærede Medlem for Københavns 5te Valgekreds (Borgerbjerg) appellerede til de Medlemmer, der repræsenterer Byerne og i det hele Kommunerne ude omkring i Landet, og sagde til dem, at de skulde paapege derude det ganske urimelige i den faste, lave Skatteprocent, der var i København, og derved bidrage til, at den blev ændret. Naa, jeg har naturligvis ikke noget imod, naar jeg selv ønsker at faa en Revision i Gang, at ærede Medlemmer støtte Tanken om Revision. Men der er dog noget i denne Forbindelse, jeg gerne vilde advare Kolleger imod, — jeg er jo selv Rigsdagsmand, repræsenterer en saadan Kreds, som det ærede Medlem talte om. Jeg vilde gerne advare ligestillede Kolleger imod at reklamere, om jeg saa maa sige, ude omkring i Kommunerne med den lave Skatteprocent, som Københavns Kommune har. Det er, tror jeg, en meget kortsynet Politik fra disse Kommuners Side. Thi man lokker derved let Skatteyderne til at tro paa, at det er de virkelige Forhold, som give sig Udtryk i denne lave Skatteprocent. Men det er det aldeles ikke. Naar man vil sammenligne f. Eks. Skatten med Skatterne i København, maa man selvfølgelig tage alle de Skatter, der i kommunal Henseende hvile paa Skatteyderne i Betragtning, og gør man dette, faar man med et rundt Tal det Resultat ud deraf, at Københavns Skatteprocent i dette Øjeblik, naar den sammenlignes med f. Eks. Købstadkommunernes, er omtrent $6\frac{1}{4}$.

Jeg siger ikke dette, fordi jeg derved vilde mene, at man ikke skal komme til Ændringer i disse Forhold, men jeg siger det, fordi jeg tror, at det er rigtigt, at man i enhver given Sag og ogsaa i dette Forhold skal fremstille de absolut korrekte Forhold for Folk,